

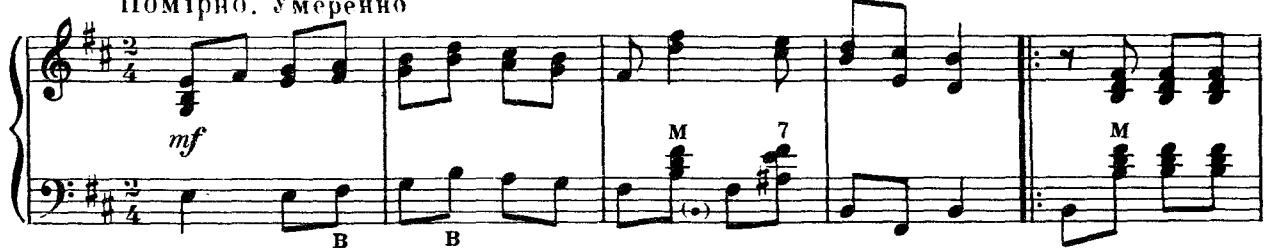
ВЕРХОВИНА, МАТЬ РОДНАЯ ВЕРХОВИНО, МАТИ МОЯ

Слова и музика М. МАШКИНА

Слова і музика М. МАШКІНА

Помірно. Умеренно

Баян

Голос

mf

Я в трем. би. ту за. и. гра. ю в кар. пат. ску. ю ду. ду,
У трем. бі. тонь. ку за. гра. ю, за. гра. ю, за гу. ду,

раз. го. вор. слю. би. мым кра. ем я впе. сне по. ве. ду. Вер. хо.

з сво. ім ми. лим рід. ним кра. ем роз. мо. ву по. ве. ду. Вер. хо.

. ви. на, мать род. на. я, вся кра. са тво. я жи. ва. я,
. ви. но, ма. ти мо. я, вся кра. са чу. до. ва тво. я,

Б

Б

вся кра . са тво . я жи . ва . я у всх нас на ви . ду.
вся кра . са чу . до . ва тво . я у ме . не на ви . ду.

Хор

C.

A. Да - на, ши - ди реч . ка, да - на, да - на,
T. Б.

B.

C.

A. ши - ди реч . ка, да - на, да - на,
T. Б.

да - на, вся кра . са

вся кра . са тво . я жи . ва . я
вся кра . са чу . до . ва тво . я

вся кра . са жи . ва . я
вся кра . са чу . до . ва

Для повторения || Для окончания

A.

у всех нас на виду,
у ме - не на виду,

T.

Б.

у всех нас на виду.
у ме - не на виду.

бу тво - ю!
май. бут - тя!

Я в трембите заиграю —
В карпатскую дуду,
Разговор с любимым краем
Я в песне поведу.
Верховина, мать родная,
Вся краса твоя живая (2)
У всех нас на виду.
Дана, шиди, речка, дана, дана, (2)
Вся краса твоя живая
У всех нас на виду. (2)

Стелется туман над бором,
Клубится на реке,
За горами снова горы
Синеют вдалеке.
Облака плывут над ними,
Как стада на полонине, (2)
На вешнем ветерке.
Дана, шиди, речка, дана, дана, (2)
Как стада на полонине,
На вешнем ветерке. (2)

Колосится хлеб в долине,
Запели провода,
Долетает к полонине
Заводов гул всегда.
Край мой милый, Верховина,
Кто твои узнает ныне (2)
Деревни, города?
Дана, шиди речка, дана, дана, (2)
Кто твои узнает ныне
Деревни, города? (2)

Засмеюсь я полной грудью,
Восторга не таю,
Улучшают наши люди
Край свой и жизнь свою.
Я с высокой полонины
Ясно вижу, Верховина,
Счастливая Верховина,
Вижу судьбу твою!
Дана, шиди речка, дана, дана, (2)
Счастливая Верховина,
Вижу судьбу твою! (2)

У трембітоньку заграю,
Заграю, загуду,
З своїм мілим рідним краєм
Размову поведу.
Верховино, мати моя,
Вся краса чудова твоя (2)
У мене на виду.
Дана, шіді річка, дана, дана, (2)
Вся краса чудова твоя
У мене на виду. (2)

Стелиться туман над звором,
Лягає на ґруні,
За горами далі-гори
Синіють вдалини.
А над ними хмари плинуть,
Наче вівці в полонині (2)
Пасуться навесні.
Дана, шіді річка, дана, дана, (2)
Наче вівці в полонині
Пасуться навесні. (2)

Хвилюється у долинах
Пшениця золота,
Спів заводів в полонину
До мене доліта.
Верховино, мій ти краю,
Хто твої тепер пізнає (2)
І села і міста?
Дана, шіді річка, дана, дана, (2)
Хто тепер твої пізнає
І села і міста? (2)

Я сміюсь на повні груди,
Радію, мов дитя,
Перетворюють в нас люди
І край свій і життя.
З високої полонини
Бачу твоє, Верховино,
Бачу, рідна Верховино,
Щасливе майбуття!
Дана, шіді річка, дана, дана, (2)
Бачу твоє, Верховино,
Щасливе майбуття! (2)